

Кой е напълно щастливъ и доволенъ

Мерванъ, владѣтельтъ на Багдатъ, построилъ великолѣпенъ дворецъ и на вратата му поставилъ слѣдния надписъ:

— Мерванъ, слуга Божий, подарявамъ този дворецъ на тогова, който е напълно щастливъ и доволенъ.

Много хора чели надписа и замислени заминавали нататъкъ.

Най-послѣ при Мервана се явилъ единъ човѣкъ и казалъ: „Ваше величество, четохъ надписа Ви и разбрахъ съдържанието му. Сега дойдохъ да ми прѣдадете двореца. Трѣба да изпълните обѣщанието си“.

— Значи, ти си напълно щастливъ и доволенъ отъ своя животъ, рекълъ халифътъ.

— Разбира се. Нѣма защо да не съмъ щастливъ и доволенъ: пари имамъ достатъчно, работитѣ ми сж въ отлично състояние, жена ми е умна и добра, дѣцата ми сж кротки и ученолюбиви, азъ съмъ съвършено здравъ и заявявамъ, че съмъ напълно щастливъ и доволенъ.

— Ти се лъжешъ, приятелю мой, казалъ багдатскиятъ халифъ: ако ти бѣше напълно щастливъ и доволенъ отъ своето положение, нѣмаше да дойдешъ тукъ и да поискашъ моя дворецъ.

Тѣй рекълъ багдатскиятъ халифъ и се загледалъ прѣзъ прозореца на красивия дворецъ, а „щастливецътъ“ си излъзълъ посраменъ.

Изъ „Кругъ чтенія“ на Л. Толстой.

Прѣведе: Ц. Калчевъ. ✓

